

A Legfelsőbb Bíróság a személyesen eljárta ... felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt ... alperes ellen teljesítményértékelés megsemmisítése iránt a Kecskeméti Munkaügyi Bíróságon 1.M.1184/2005. szám alatt megindított és a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.Mf.21.233/2006/5. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.Mf.21.233/2006/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A per adatai szerint az alperes b.-i kirendeltségén a ... Osztály jogi és igazgatási ügyintéző munkakörben dolgozó felperest az alperes a 2002. évre megállapított egyéni teljesítménykövetelmények alapján a 2002. december 16-án elkészített teljesítményértékelésében átlag alattinak értékelte, és az illetményét 2003. március 1-jétől 20 %-kal csökkentett mértékben állapította meg.

A felperes a módosított keresetében a teljesítményértékelés megsemmisítését és a 100 %-os illetménybeállítás alapján az illetménykülönbözet megfizetését kérte. Vitatta a teljesítményértékelésben foglaltakat, és az alperes részéről az Mt. 4. §-ába ütköző rendeltetésellenes joggyakorlást állított.

A Legfelsőbb Bíróság az Mf.I.10.032/2005/3. számú végzésében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.Mf.21.234/2004/4. számú ítéletét a Kecskeméti Munkaügyi Bíróság 1.M.39/2003/19. számú ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és a munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A Legfelsőbb Bíróság nem értett egyet a munkaügyi bíróság álláspontjával, mely szerint az alperes a perben a megállapításait alátámasztó bizonyítékait már nem terjesztheti elő. A hatályon kívül helyező végzésében annak érdekében, hogy a teljesítményértékelés megállapításainak hibás, vagy valótlan volta eldönthető legyen, a bizonyítási eljárás kiegészítésére hívta fel a munkaügyi bíróságot.

A megismételt eljárásban az alperes a teljesítményértékelésben foglaltak bizonyítékeként a munkáltatói jogkör gyakorlójának tanúvallomására, valamint az alapeljárásban csatolt 290 tételszámú kimutatásban foglaltakra hivatkozott, amely tartalmazza az elintézési határidőket, az eljárás során elkövetett hibákat, és szűrőpróbaszerűen kiválasztott 6 ügy iratait csatolta.

Az alperes a per során viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben a felperest illetménykülönbözet és a peres eljárás során felmerült költségek címén összesen 438.994 forint megfizetésére kérte kötelezni.

A munkaügyi bíróság ítéletében az alperes 2002. december 16-án kelt egyéni teljesítményértékelését megsemmisítette, az alperes viszontkeresetét elutasította, és 20.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

A bíróság a jogvita elbírálásánál figyelembe vette, hogy a teljesítményértékelés időpontjára a felek között a munkakapcsolat megromlott, mivel a felperest az alperes felsőbb vezetői „eltanácsolták”. Az alperes által - a 280 ügyet tartalmazó listából - kiválasztott 6 ügy vonatkozásában a munkaügyi bíróság megállapította, hogy az ügyintézési határidő túllépése nem róható a felperes terhére, mivel a határidő túllépés a b.-i kirendeltségen általánosan jellemző volt. Az utóbb hibásnak talált 6 határozatot az osztályvezető aláírta, arra észrevételt nem tett, a határozatokkal szemben jogorvoslatot nem terjesztettek elő, azok jogerőre emelkedtek, így az igazgatóság külső megítélését nem befolyásolták. A felperes által 2002. évben elintézett 360 darab ügyiratból a 6 ügy nem tárt fel olyan súlyos hiányosságokat, amelyek a minősítésben foglalt megállapítást alátámasztanák.

Az alperes viszontkeresetét illetően a teljesítményértékelés megsemmisítése miatt a munkaügyi bíróság nem találta megalapozottnak a már kifizetett illetménykülönbözet visszakövetelését, az egyéb tételek (tanúdíj, perköltség) kifizetését pedig nem találta bizonyítotttnak.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró megyei bíróság ítéletében a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a megismételt eljárásban kiegészített tényállást elfogadta az ítélezése alapjául. Rámutatott arra, hogy az alperes az átlag alatti teljesítményt megalapozó tények bizonyítására tanúbizonyítást, és ügyiratok csatolását ajánlotta fel. A tanúk közül dr. Sz. T. osztályvezető, a felperes közvetlen felettese szerint a felperes a munkáját jó színvonalon végezte, a tényleges értékelést végző dr. N. M. osztályvezető pedig konkrét hiányosságot a tanúvallomásában nem tudott megemlíteni. A becsatolt 6 ügyirat alapján feltárt hiányosságokat a másodfokú bíróság is úgy ítélte meg, hogy azok nem tekinthetők olyan súlyúnak, amely az átlag alatti minősítést indokolná. A felperes mind formai, mind tartalmi szempontból megfelelő színvonalú határozatokat hozott, az esetleges kisebb szakmai hibák és mulasztások a munkavégzéssel együtt járnak, amelyek korrigálása a felettesek folyamatos feladata.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében - annak tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a munkaügyi bíróság ítéletének megváltoztatását, és a felperes keresetét elutasító, valamint a viszontkeresetének helyt adó határozat hozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a munkaügyi bíróság nem tett eleget a hatályon kívül helyező végzésben foglaltaknak. Nem adta érdemi indokolását annak, hogy miért értett egyet a felperes álláspontjával. Vitatta, hogy az átlagosnál nagyobb lett volna a B.-i Kirendeltség ügyforgalma, a felperesnek tudnia kellett, hogy mi a határidő túllépés esetén a követendő eljárás. A csatolt 6 darab ügyirat csak példaszerűen szolgált annak bizonyítására, hogy a felperes ténylegesen követett el hibákat, és azok milyen jellegűek voltak, ugyanakkor a bíróság felhívására további ügyiratokat is csatolni tudtak volna. A felperesnek azt a kijelentését, hogy az általa intézett 360 darab ügyiratból a 107 darab ügyiratban feltárt hibák és hiányosságok csak jelentéktelen és csekély súlyúak voltak, a bíróság anélkül fogadta el, hogy ténylegesen vizsgálta volna a hibák valóságos súlyát és jelentőségét. A viszontkeresettel kapcsolatban utalt a tényleges kifizetés bizonyítására csatolt fénymásolatokra, valamint arra, hogy a kifizetés tényét a tárgyaláson a felperes nem vitatta. Jogszabálysértőnek és iratellenesnek tartotta a rendeltetésellenes joggyakorlás megállapítását, melynek az is ellentmond, hogy a felperes közszolgálati jogviszonyának megszüntetésére a teljesítményértékelést követő két év múlva került sor. Álláspontja szerint a bíróságok túlterjeszkedtek a törvény keretein, mivel a teljesítményértékelés valótlan és okszerűtlen ténymegállapításai támadhatók meg keresettel, az értékelés azonban nem. A perben bizonyította, hogy a felperes az értékelési időszakban ténylegesen követett el hibákat, melyek súlyának megítélése nem tartozik a bíróság által felülvizsgálható témák körébe.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el (Pp. 274. § (1) bekezdés).

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A (2) bekezdés szerint a bíróság bizonyítást hivatalból akkor rendelhet el, ha azt törvény megengedi.

Az alperes a felperes éves teljesítményét a felperes ügyintézését bemutató, az ügyintézési határidőt és a fellelhető hibákat tartalmazó kimutatással, valamint a becsatolt hat üggyel kívánta bizonyítani.

A becsatolt ügyeket illetően nem okszerűtlen a másodfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a határidő meghosszabbítás kezdeményezése tárgyában való mulasztás nem tekinthető olyan súlyúnak, amely az átlag alatti minősítést megindokolta volna, az egyéb szakmai hibák megítélésénél pedig nem hagyható figyelmen kívül, hogy dr. N. M. osztályvezető mind a hat határozatot elfogadta és aláírta.

A felperes a perben valamennyi kifogásolt ügyet illetően előadta az álláspontját és a védekezését, amelyre az alperes a bíróság felhívása ellenére (5. sorszámú végzés) észrevételt nem tett. Erre is figyelemmel az alperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul kifogásolja, hogy a bíróság az értékelés 1. pontjával kapcsolatban további bizonyítást nem folytatott le.

A felperes közvetlen munkahelyi felettese, dr. Sz. T. osztályvezető-helyettes tanúvallomása szerint közöttük jó munkatársi és szakmai kapcsolat volt, a felmerült problémákat mindig megbeszélték, az osztályvezetővel a kapcsolattartás rajta keresztül történt. Mindezek ellentmondtak az együttműködéssel kapcsolatos elvárások teljesítését illetően annak a megállapításnak, hogy a felperes munkavégzése során a közvetlen vezetővel nem törekedett szoros együttműködésre.

Dr. Sz. T. osztályvezető-helyettes, aki napi munkakapcsolatban állt a felperessel, úgy ítélte meg, hogy jó szakmai felkészültséggel rendelkezik, a rá bízott feladatokat ellátja, és kevés visszaadott határozata volt, talán egy-kettő lehetett (1.M.39/2003/9. sz. jkv. 2-3. old.). Dr. N. M. osztályvezető ezzel ellentétes vallomásának megítélésénél nem hagyható figyelmen kívül, hogy a felperes által

elkészített határozatokat ő írta alá, ezért az abban fellelhető, esetleges visszatérő hibákra a felperest fel kellett volna hívnia.

A felperes számára megállapított teljesítménykövetelményben elvárásként szerepelt az osztályon folyó munka jogi és törvényességi kontrollja, és az elsőfokú határozatok jogszabályok alátámasztásával történő megfelelő felterjesztése.

Az értékelés során a teljesítménnyel kapcsolatos elvárások teljesítéséért maximálisan 70 pont jár, vagyis a megszerezhető pontok szempontjából ez az értékelés meghatározó. A felperes 29 pontos értékelését a munkáltatói jogkör gyakorlója az értékelőlapon azzal indokolta, hogy a felperes értékelhető teljesítményt kizárólag az elsőfokú határozatok meghozatalával teljesített, mivel az általa nyújtott gyenge jogi-szakmai minőség miatt a teljesítménnyel kapcsolatos elvárások részét képező, az osztályon folyó munka törvényességi kontrolljában, a szakterület egységes jogi álláspontjának kialakításában és az elsőfokú határozatok felterjesztésében a felperes nem alkalmazható. Dr. N. M. osztályvezető és dr. Sz. T. osztályvezető-helyettes egybehangzó tanúvallomása szerint a felperes 2001. augusztusától az elsőfokú határozatok felterjesztésére vonatkozó feladatot egyáltalán nem kapott. Ezt személyes nyilatkozatában a felperes is megerősítette. Olyan követelmény teljesítésének elmaradása, amelynek teljesítéséből az alperes a felperest kizárta, a felperes terhére a teljesítmény elmaradásaként nem értékelhető, ezért az értékelési szempontok első pontjával összefüggésben az erre vonatkozó indokolás nem volt elfogadható.

Mivel a teljesítményértékelés megállapításai nagyobb részt nem bizonyultak megalapozottnak, az tartalmilag kiürült, ezért azt az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül semmisítette meg.

A felperes pernyertességére tekintettel az alperes viszontkeresetének jogalapja megdőlt.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét jogszabálysértés nélkül hagyta helyben, ezért a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával a jogerős ítéletet a fenti indokolásbeli kiegészítéssel hatályában fenntartotta.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért erről rendelkezni nem kellett.

A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Budapest, 2008. január 9.

*Dr. Fekete Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné
s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Istvánné s.k. bíró*